

تفاهم نامه‌ای با بنیاد مسکن که نخوانده امضا شد

ادعای توسعه با ۴میلیارد تومان

می‌کنم و مصیبتش می‌افتد بر گردن مسئولان در استان. یا می‌گویند این پول مال همه زلزله‌زده‌ها بوده و شما نمی‌توانید آن را فقط برای یک روستا خرج کنید. در عوض می‌گویند شما چندین مدرسه یا زمین ورزش بسازید». زیباکلام در ابتدا از طرح بازسازی کامل پنج روستا سخن می‌گفت و دراین‌باره نوشته بود: «هرچه می‌گذرد بیشتر و بیشتر معتقد می‌شوم که ما همان پنج روستا را کامل به صورت پالپوت بازسازی مدرن کنیم. ایجاد تأسیسات تصفیه فاضلاب در خود روستا، لوله‌کشی آب آشامیدنی، مدرسه مدرن، زمین بازی بچه‌ها. اگر روستا صد خانوار داشت، ایجاد کتابخانه، خانه بهداشت... بعد می‌خواهم بروم سراغ کشاورزی‌شان و آن را هم مدرن کنم. آبیاری قطره‌ای، محل نگهداری احشام به صورت بهداشتی و... می‌توانیم با یک روستا شروع کنیم. به‌شدت به هماهنگی شورای بازسازی زلزله‌زدگان کردستان و مردم آن روستا نیاز داریم». اما پس از مدتی نظر زیباکلام تغییر کرد و احتمالا با هدف همراه‌کردن تعداد بیشتری از کارشناسان طرح خود را کوچک‌تر کرد و گفت: «روستای امید ما روستای «سراب ذهاب قادری» است که جزء منطقه ثلاث‌باباجانی است. ۷۵ خانوار در آن سکونت داشته‌اند. بین ۳۰ تا ۴۰ نفر از اهالی در زلزله جان باخته‌اند و خانه‌های بسیاری ویران شده است. یکی از دلایلی که ما این روستا را برگزیدیم، تعداد کم خانوارهای آن بود تا با بودجه سه‌میلیاردی ما جور درآید». باین‌حال زیباکلام در گفت‌وگوی روز گذشته با «شرق» خبر داد که «دهکده امید۲» نیز در کار خواهد بود و از آن بازدید داشته است.

همکاری با بنیاد مسکن

در این بین، زیباکلام تفاهم‌نامه‌ای نیز با بنیاد مسکن به امضا رساند تا همکاری مشترک بین این دو برای ساخت روستای سراب ذهاب آغاز شود. او درباره امضای قرارداد با بنیاد مسکن گفته بود: «مانند برجام آن را هم نخوانده‌ام. اما امضا کردم. چون معاونان بنیاد آقایان مهندس عزیزالله مهدیان، مهندس مجید جودی و دکتر امیرحسین گرکانی به دلم نشسته‌اند و هر سه را انسان‌های امین، متعهد و درستی احساس کرده‌ام.به‌علاوه این قدر عقلم می‌رسد که اگر میان من و بنیاد مسکن مشکلی پیش بیاید، پدر جد من هم شانس می‌برای رویارویی با بنیاد ندارد». در این بین طبیعی است که این سؤال پیش بیاید که مگر بنیاد مسکن تا همین امروز هم به انجام همین وظیفه مشغول نبوده و کج‌دار و مریز در حد توانش چنین طرح‌هایی را اجرایی نکرده است؟ اگر پاسخ مثبت است، حالا چه معجزه‌ای اتفاق افتاده که بنیاد مسکن بتواند به کمک آن عصای موسی،

محمد مساعد: ساخت یک دهکده مدرن با امکانات مدرن، جایی که از فقر در آن نشانی نباشد و به مسئولان نشان بدهد می‌توان کاری کرد که زندگی روستایی با فقر مترادف نباشد. این خلاصه همه چیزی است که صادق زیباکلام، استاد دانشگاه تهران، می‌خواهد با سه‌میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان کمک‌های مردمی انجام دهد. آرزویی زیبا، هدفی شریف و البته برنامه‌ای که یکایک دولت‌های ایران در ۷۰ سال گذشته دنبال کرده‌اند. برخی کارشناسان یکی از دلایل زلزله سیاسی بزرگ سال ۵۷ را تفاوت شدید امکانات و فرصت‌ها بین شهر و روستا می‌دانند و پس از انقلاب نیز اگرچه جمعیت شهرنشین و روستانشین در ایران دستخوش تغییرات اساسی شده، اما همچنان و با وجود همه هزینه‌ها در روستاهای ایران، فقر مانند استخوانی در گلوی روستائیان مانده است. در سفری که ماه گذشته به روستاهای مناطق مرزی کردستان و کرمانشاه داشتم، نمونه‌ای از این فقر را در روستای «طای» و روستاهای اطراف آن گزارش کردم، اما ایده ساخت دهکده امید صادق زیباکلام فرصت دوباره‌ای شد برای پرسش سؤالاتی درباره اقتصاد و توسعه روستاهای ایران. سؤالاتی که شاید چندان بی‌ارتباط با طرح دهکده امید نباشند. آیا نمی‌توان روستاهای کشور را آباد کرد؟ آیا آبادی یک روستا با کمک‌های همه‌جانبه مردمی می‌تواند به معنی امکان آبادی بیش از ۹۰ هزار روستای کشور باشد؟ چرا برخی مسئولان با طرح زیباکلام مخالف‌اند و چرا زیباکلام بر اجرای طرحش اصرار دارد؟ پاسخ به همه این پرسش‌ها جز با مرور نظرات زیباکلام و طرح سؤالاتی ابتدایی از متخصصان توسعه و بازسازی ممکن نیست. با این توضیح ضروری که آنچه در ادامه می‌آید تنها به این امید گردآوری شده که فتح بایی برای سخن‌گفتن بیشتر دراین‌باره باشد.

دهکده‌ای برای امید

صادق زیباکلام در چهار ماه گذشته تمام تلاش خود را برای تشریح ایده‌هایش درباره دهکده امید انجام داده است. او که با هجمه شدید رسانه‌های اصولگرا درباره دریافت کمک‌های مردمی و نگه‌داشتن آنها در حساب بانکی‌اش روبه‌رو بوده، هربار تلاش کرده ضمن توضیح برنامه‌هایش، با ساخت دوگانه زیباکلام- دل‌وابس از میان حامیان اجتماعی جریان اصلاحات برای خود یارکشی کند؛ تلاشی که البته تا حدود زیادی موفق بوده و بخشی از چهره‌های دانشگاهی یا سیاسی نزدیک به اصلاح‌طلبان نیز که منتقد اجرای طرح دهکده امید بودند، از ترس سوءاستفاده جریان سیاسی مقابل فعلا دراین‌باره سکوت کرده‌اند. زیاکلام همچنین چندبار تلاش کرده با حمایت مردم منطقه از زیر فشارهای رسانه‌ها خارج شود. انتشار عکس یادگاری با مردم زلزله‌زده تا انتشار نامه سرگشاده بخشی از بزرگان کرد منطقه زلزله‌زده، گوشه‌ای از این تلاش‌هاست. زیباکلام پیش از آن درباره ایده «دهکده امید» گفته بود: «رؤیای «دهکده امید» محصول یک مشاهده بود: «فقر»؛ فقر هولناکی که روستاهای زلزله‌زده کرمانشاه و کردستان را در خود فرو برده است. زلزله کرمانشاه باعث شده بود آن فقر در برابر چشمان کسانی که برای کمک به زلزله‌زده‌ها آمده بودند، قرار گیرد». زیباکلام در بخش دیگری از سخنان خود گفته بود: «برخی از مسئولان با توجه به مقدار پولی که جمع شده (نزدیک به سه‌میلیارد و ۴۰۰ میلیون تومان)، پروژه را دست‌نیافتنی می‌دانند. من البته از ابتدا بنای کارم روی هماهنگی با مسئولان و سپردن کار به دست کرده‌ها بوده است. برخی از مسئولان استقبالی نکرده و متأسفانه مشکلاتی را هم ایجاد کرده‌اند. یکی از استدلال‌هایشان آن است که من وسط کار می‌مانم و کار را نصفه‌ونیمه رها

دیدگاه

شاید بشود، شاید نشود

● علیرضا فلاحي، استاد دانشگاه شهید بهشتی و عضو گروه آموزشی سوانح و بازسازی این دانشگاه که یکی از معدود گروه‌های تخصصی و علمی بازسازی در کشور است، جندی قبل در یک سخنرانی در دانشگاه بهشتی درباره سوابق مدرن‌سازی در ایران گفته بود: «ما سابقه مدرن‌سازی در ایران زیاد داشته‌ایم که شاید بدترینشان بازسازی خرمشهر بود. حتما به خاطر دارید که قرار بود آبادان، خرمشهر و هویزه بازسازی مدرن شوند اما بعد از گذشت ۳۰ سال هنوز یک‌سوم خرمشهر بازسازی نشده؛ چون قرار بوده مدرن ساخته شود. متأسفانه ما هنوز یاد نگرفته‌ایم از اشتباهاتمان درس بگیریم. مشکل اینجاست که هنوز نفهمیده‌ایم جامعه چیست؛ جامعه فقط ساختمان نیست و شهر فقط بنا و سازه نیست. شهر مانند تار عنکبوتی به هم پیوسته است که از گره‌های مختلف ساخته شده و سانحه‌ای مثل زلزله این تار را از هم می‌درد و رشته‌ها را جدا می‌کند. سکونتگاه انسانی کوه یخی است که ما فقط ظاهرش را می‌بینیم. قسمت اعظم این کوه یخ از نگاه ما پنهان است و آن چیزی جز «چرایی» شکل‌گیری آن سکونتگاه و «چگونگی» شکل‌گیری آن نیست. تا وقتی ما چرایی و چگونگی شکل‌گیری این سکونتگاه را نفهمیم، نمی‌توانیم آن را بازسازی کنیم. اگر ما شهر را متشکل از راه‌ها و ساختمان‌ها و زیرساخت‌ها بدانیم، تنها نسوک این کوه یخ را دیده‌ایم و متوجه قسمت اعظم آن یعنی روابط اقتصادی، اداری، سیاسی، روان‌شناختی، محیط‌زیستی، فرهنگی و اجتماعی که یک شهر را می‌سازد، نشده‌ایم که همه اینها در دو بخش خسارات مادی قابل مشاهده و خسارات معنوی غیرقابل مشاهده تقسیم‌بندی می‌شوند. این درک درست از وضعیت از آن جهت اهمیت دارد که به ما کمک می‌کند در چرخه بحران راهمان را کم نکنیم». فلاحي اما در گفت‌وگو با «شرق» محتاطانه‌تر موضع‌گیری می‌کند و به شوخی می‌گوید: «ما را با همکارمان درنیندازید». اما اضافه می‌کند: «در صداقت دکتر زیباکلام هیچ شکی نیست. در هدف خوبی هم که دارد هیچ بجئی نیست. باین‌حال باید دقت کنیم که اشتباهی را که ۵۰ سال در حال تکرار است، انجام ندهیم. تا وقتی ما بستری را که آن مردمان در آن در کنار یکدیگر زندگی می‌کرده‌اند و حالا دستخوش حادثه شده نشناسیم، نمی‌توانیم بازسازی خوبی انجام دهیم و آنچه حاصل می‌شود، حتی اگر مدرن باشد، شبیه به یک شهرک سینمایی است نه یک زیستگاه انسانی.

ادامه در صفحه ۱۴

خبر

فرار صنایع به ترکیه

● شرق: رئیس هیئت‌مدیره انجمن ملی پلاستیک ایران گفت: اگر خیلی زود به مشکلات صنایع تکمیلی رسیدگی نشود، نه‌تنها نمی‌توانیم اشتغال بیشتری ایجاد کنیم، بلکه اشتغال‌های فعلی نیز از بین می‌رود. بیوک صحاف‌امین، رئیس هیئت‌مدیره انجمن ملی پلاستیک ایران، در نشست خبری گفت: مشکلاتی که ما داریم، به سال ۱۳۹۳ برمی‌گردد؛ در آن زمان قرار بر این شد که تولیدکنندگان داخلی مواد اولیه خود را با ارز آزاد دریافت کنند، درصورتی‌که شرکت‌هایی که در کشورهای هم‌جوار ما قرار دارند و از مواد پتروشیمی ایرانی استفاده می‌کنند، مواد اولیه خود را خیلی ارزان‌تر از ما به دست می‌آورند؛ چون شرکت‌های پتروشیمی ایران هنگام فروش به خارجی‌ها تخفیف‌های ویژه‌ای می‌دهند و آن شرکت‌ها بازار رقابت در کشورهای همسایه ما را که بازار هدف ما بوده، از بین برده است.

علیرضا ترک، عضو هیئت‌مدیره انجمن ملی،

نیز در این نشست توضیح داد: عمده‌ترین رقیب ما در بازار صادراتی ترک‌ها هستند. درواقع سوبسیدی که دولت به پتروشیمی‌ها داده، به تولیدکنندگان ترک می‌رسد؛ به‌جای اینکه به ما برسد. با این شرایط اشتغال‌زایی در ترکیه ایجاد می‌شود، حتی بخشی از تولیدکنندگان به این فکر افتاده‌اند که کارخانه‌ها را به ترکیه ببرند و اگر تا پیش از این فرار مغزها داشتیم، در حال فرار سرمایه‌گذارها نیز هستیم تا بتوانند مواد ارزان‌قیمت بخرند.

مسعود مهدوی، از اعضای هیئت‌مدیره انجمن لوله و پلی‌اتیلن نیز گفت: صنایع تکمیلی بسیار گسترده است. موضوع (صرفاً) صادرات و واردات نیست. پتروشیمی و دولت صنعت کشور را فلج کرده‌اند. بیش از ۲۶۰ واحد تولیدی که پروژه‌های گازسانی و آب‌رسانی را بر عهده دارند، از شهریور امسال تا امروز بیش از ۵۵ درصد افزایش قیمت مواد داشته‌اند. برای واحدهای تولیدی که طرف قرارداد دولت‌اند، قراردادهایی داشته‌ایم که بدون هیچ‌گونه تعدیل اتفاق افتاده‌اند. تمام تعادل بازار را پتروشیمی‌ها با عرضه‌نداشتن به‌هم ریخته‌اند. پتروشیمی‌ها باید مواد اولیه داخل را تأمین کنند و بعد صادرات کنند. مواد پلیمری مواد خام است. به فکر اشتغال آینده نیستیم و از دست‌رفتن شغل‌ها را می‌بینیم.

فروش فوری و پیش فروش برلیانس کراس و سری H300

محصول شرکت پارس خودرو

با موتور جدید CC ۱۶۵۰

زمان فروش ۱۳۹۶/۱۱/۱۵

- تسهیلات ویژه
- مدل ۹۷

لطفاً جهت ثبت‌نام و یا کسب اطلاعات بیشتر به وب‌سایت www.saipacorp.com و یا به نمایندگی‌های گروه خودروسازی سایپا در سراسر کشور مراجعه فرمائید.